

PARAULES DE VIDA

Crist viu (III)

En l'exhortació *Crist viu* el papa Francesc ens convida a acostar-nos als joves amb una mirada positiva, intentant cercar camins perquè obrin el cor a la paraula de l'Evangeli i, d'aquesta manera, s'acosten al Senyor. Aquesta ha de ser l'actitud pastoral fonamental. Acostar-se a ells fent «un llistat de calamitats, de defectes de la joventut actual», l'única cosa que provoca és «més i més distància, menys proximitat, menys ajuda mútua» (66). Qui ha estat cridat a ser «pare, pastor o guia dels joves», ha de fixar-se en «la xicoteta flama que continua cremant, la canya que sembla fer-se fallida»; ha de tenir la capacitat «de trobar camins on altres veuen només muralles», «de reconèixer possibilitats on uns altres veuen sol perills». Aquesta ha de ser la mirada del pastor, perquè «així és la mirada de Déu Pare, capaç de valorar i alimentar les llavors de bé sembrades en els cors dels joves» (67).

Aquesta llavor de bé sovint és ofegada pel context en el qual molts viuen: situacions de guerra i de violència en les seues múltiples manifestacions, que a molts d'ells els porta a créixer en un ambient que els aboca a viure cometent delictes i fins i tot, com el cas dels xiquets soldats, dedi-

cant-se a la guerra; persecucions per causa de la fe; abusos i addiccions; ideologització interessada per part dels poderosos. Els qui vivim en societats amb un nivell de benestar alt correm el perill de tornar-nos insensibles al sofriment de tants joves que no han tingut possibilitats d'un creixement personal autènticament humà.

No podem ignorar que aquesta societat de l'opulència també pot danyar-

los, perquè els proposa uns ideals i provoca en ells uns desitjos de coses que semblen donar la felicitat i que sovint acaben generant frustracions: es valora la imatge i l'aparença juvenil; el cos és usat com a instrument al servei de la publicitat; es volen fer desaparèixer els signes del pas del temps. És l'absolutització de l'aparença, que és més valorada que la persona. Això, unit a una vivència de la sexualitat que no condueix a un sa

creixement en les relacions afectives i que confon els propis desitjos amb uns suposats drets, porta a què molts joves «acaben convertits en material descartable» (78).

Entre les situacions que viuen els joves en el moment actual, el Papa ens demana que no oblidem tres que estan presents en aquest món caracteritzat per la globalització i que influeixen decisivament en la seua manera d'actuar i en la seua cultura: no podem ignorar l'ambient digital que caracteritza el món contemporani, que ha donat lloc a noves maneres de relacionar-se. És un fenomen que presenta grans possibilitats (de trobada i d'accés a la informació), i que té límits i mancances. En segon lloc no podem ignorar els migrants (experimentem aquest fet ja en la nostra vida quotidiana): hem d'aprofitar les possibilitats d'enriquiment que comporta la trobada entre joves de procedències culturals diferents. Finalment, si volem oferir-los un ambient de creixement sa, ens hem de comprometre tots a posar fi a qualsevol tipus d'abusos, en qualsevol àmbit on es desenvolupa la seua vida.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Respondre amb amor i servei

Els cristians som testimonis de resurrecció. La nostra vida ha de ser testimoniatge del Ressuscitat, que ens vol moure esperançadament a l'amor i al servei. Són múltiples i diverses les possibilitats i molts els qui podem oferir el nostre temps i els nostres coneixements abocant-los al servei desinteressat dels altres, especialment dels qui més ho necessiten.

Un òptic optometrista, que desenvolupa la seua activitat professional en un establiment propi, va conèixer i es va interessar per una associació que aplega professionals del seu sector i que, en col·laboració amb altres dues entitats de voluntariat especialitzades en l'acolliment de refugiats i de persones amb una especial vulnerabilitat, els ofereix assistència sanitària en diverses especialitats. També hi col·laboren industrials, que faci-

liten els materials necessaris. Els òptics dediquen un dia al mes a aquest voluntariat. L'experiència és positiva, més enllà del servei concret que permet millorar la capacitat de la vista de persones que en quedarien al marge i sense possibilitats, amb tot el que això comporta en el dia a dia de qualsevol persona.

Hem de donar resposta a la invitació evangèlica que ens recorda que l'examen final de la nostra vida versarà sobre l'amor manifestat en les obres: «Anava despullat, i em va vestir; estava malalt, i em va visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,36). Hem d'atendre les situacions que demanen resposta —són un clam davant Déu—, que demanen compassió; compartir la passió de l'altre, compartir el seu patiment, el seu dolor, la seua indefensió, donar-li resposta. Res-

pondre, alleugerir el proïsme, pot tenir un sentit redemptor que ens permet participar en el testimoniatge de la redempció del Crist. Permet, també, anar més enllà. La compassió de Crist vers els malalts ultrapassa la situació de malaltia i vol abastar tota la persona alliberant-la de qualsevol sofriment. La seua invitació a l'acció, a la implicació generosa, és clara: «Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis» (Mt 10,8).

L'òptic optometrista del relat continuarà amb el servei mensual generós i desinteressat. Abocarà els seus coneixements, curarà el malalt, hi descobrirà el germà, l'escoltarà, l'estimarà. Tants i tants voluntaris, en la diversitat institucional que els acull, donaran vida al manament de l'amor.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Cristo vive (III)

En la exhortación *Cristo vive* el papa Francisco nos invita a acercarnos a los jóvenes con una mirada positiva, intentando buscar caminos para que abran su corazón a la palabra del Evangelio y, de este modo, se acerquen al Señor. Esta debe ser la actitud pastoral fundamental. Acercarse a ellos haciendo «un listado de calamidades, de defectos de la juventud actual», lo único que provoca es «más y más distancia, menos cercanía, menos ayuda mutua» (66). Quien ha sido llamado a ser «padre, pastor o guía de los jóvenes», ha de fijarse en «la pequeña llama que continúa ardiendo, la caña que parece quebrarse»; ha de tener la capacidad «de encontrar caminos donde otros ven sólo murallas», «de reconocer posibilidades donde otros ven sólo peligros». Esta ha de ser la mirada del pastor, porque «así es la mirada de Dios Padre, capaz de valorar y alimentar las semillas de bien sembradas en los corazones de los jóvenes» (67).

Esta semilla de bien frecuentemente es ahogada por el contexto en el que muchos viven: situaciones de guerra y de violencia en sus múltiples manifestaciones, que les lleva a crecer en un ambiente que les aboca a vivir cometiendo delitos e incluso, como el caso de los niños soldados, dedicándose a la guerra; persecuciones por causa de la fe; abusos y adicciones; ideologización interesada por parte de los poderosos. Quienes vivimos en sociedades con un nivel de bienestar alto corremos el peligro de volvernos insensibles al sufrimiento de tantos jóvenes que no han tenido posibilidades de un crecimiento personal auténticamente humano.

No podemos ignorar que esta sociedad de la opulencia también puede dañarlos, porque propone unos ideales y provoca en ellos unos deseos de cosas que parecen dar la felicidad y que frecuentemente acaban generando frustraciones: se valora la imagen y la apariencia juvenil; el cuerpo es usado como instrumento al servicio de la publicidad; se quieren hacer desaparecer los signos del paso del tiempo. Es la absolutización de la apariencia, que es más valorada que la persona. Esto, unido a una vivencia de la sexualidad que no conduce a un sano crecimiento en las relaciones afectivas y que confunde los propios deseos con unos supuestos derechos, lleva a que muchos jóvenes «terminen convertidos en material descartable» (78).

Entre las situaciones que viven los jóvenes en el momento actual, el Papa nos pide que no olvidemos tres que están presentes en este mundo caracterizado por la globalización y que influyen decisivamente en su modo de actuar y en su cultura: no podemos ignorar el ambiente digital que caracteriza el mundo contemporáneo, que ha dado lugar a nuevas formas de relacionarse. Es un fenómeno que presenta grandes posibilidades (de encuentro y de acceso a la información), y que tiene límites y carencias. En segundo lugar no podemos ignorar a los migrantes (experimentamos este hecho ya en nuestra vida cotidiana): debemos aprovechar las posibilidades de enriquecimiento que conlleva el encuentro entre jóvenes de procedencias culturales distintas. Finalmente, si queremos ofrecerles un ambiente de crecimiento sano, debemos comprometernos todos en poner fin a cualquier tipo de abusos, en cualquier ámbito donde se desarrolla su vida.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Testimoni vocacional dels nostres seminaristes

El cap de setmana del 15 al 17 de març, els cinc seminaristes de la diòcesi van estar presents en les jornades de testimonis organitzades a l'arxiprestat del Baix Maestrat, dintre de les celebracions dels 275 anys de la reforma de la parròquia de Sant Bartomeu, a Benicarló.

Durant aquests dies hem acompanyat els joves que es preparen per a la Confirmació, oferint-los una perspectiva amb la qual molts d'ells no estaven familiaritzats: com uns joves de tot arreu s'uneixen i ho deixen tot per seguir el Senyor.

A més, hem donat els nostres testimonis a diverses misses, tant

a Benicarló com a Vinaròs, davant de xiquets i adults per igual, buscant apropar la realitat del Seminari i de la preparació per al sacer-

doci al poble, tot açò adreçat amb moments d'esbarjo, i d'adoració i cant amb els joves.

Mn. Javier Vilanova

Notícies del nostre missioner Mike

El meu nom és Mike Safont Panisello, soc de Sant Carles de la Ràpita i fa més d'un mes que resideixo a l'Equador com a missioner de la nostra diòcesi.

El meu destí ha estat la parròquia de Santa Maria Madre, a la població de Jipijapa. La ciutat és capçalera cantonal del cantó Jipijapa, així com la sisena urbs de la província de Manabí. Es localit-

za al centre de la regió litoral de l'Equador, en una extensa plana travessada pel riu Jipijapa, a una altitud de 300 m i amb un clima plujós tropical de 27°C de mitjana.

L'àrea metropolitana està constituïda també per ciutats i parròquies rurals pròximes. El conglomerat alberga més de 50.000 habitants.

A poc a poc em vaig incorporant a la comunitat en la qual em sento molt a gust i molt acollit.

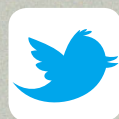
El concepte de parròquia és diferent al que nosaltres estem acostumats. Aquí la parròquia té dos temples parroquials grans i 39 comunitats petites disseminades i, pel que he pogut veure fins ara, la gent és molt participativa i viuen amb profunditat la fe.

A les comunitats petites aniré a fer la celebració de la paraula i la catequesi. Ara són vacances.

L'altre dia va haver-hi un moviment sísmic i no vam dormir en tota la nit per por a què en vingués un altre. M'han dit que n'hi ha normalment cada quatre mesos i que m'aniré acostumant. Ja us aniré cantant.

Mike Safont

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Sant Josep, espòs de la Verge Maria, vetlleu sempre per tota l'Església i protegiu-la en tot moment» (20 de març).

@Pontifex: «Si abandonem la llei de l'amor, triomfa la llei del més fort sobre el més dèbil» (21 de març).

@Pontifex: «Donem gràcies a Déu per la "germana aigua", un element tan simple i preciós, i esforcem-nos per-

què sigui accessible per a tothom» (22 de març).

@Pontifex: «Que la Verge Santa ajudi tothom, especialment als joves, a recórrer el camí de la pau i de la fraternitat fonamentades en l'acolliment i el perdó, en el respecte a l'altre i en l'amor que és donar-se un mateix» (25 de març).

El MID celebra la seva trobada diocesana

El passat diumenge 7 d'abril, el Seminari Diocesà s'omplí de famílies que acompanyaven els xiquets i xiquetes de catequesi de Comunió i post-Comunió per celebrar la Trobada Infantil Diocesana.

Va ser una festa familiar, on pares i xiquets no es van voler perdre aquesta oportunitat dintre del camí catequètic, on tots plegats, famílies i xiquets, caminen vers el creixement de la seva fe.

El lema d'aquest any «Lloat sigueu!» ens convidava a donar gràcies al Senyor per totes aquelles meravelles que han sortit de les seves mans.

Setmanes abans, i des de l'organització, es van repartir unes catequesis per tal de poder preparar aquesta jornada, i que la participació sigués el final del treball que abans s'havia de realitzar a la parròquia.

Per mitjà de diversos tallers, els xiquets anaven descobrint totes les meravelles que Déu ens ha regalat, fruit del seu amor.

La catequesi va ser el moment previ a la celebració de l'Eucaristia. En la catequesi es va llegir

el fragment del Gènesi que ens recorda el moment de la Creació.

Després, el Sr. Bisbe va presidir l'Eucaristia, tot animant els xiquets i xiquetes a ser més amics de Jesús. Al final de l'Eucaristia, moment per repartir el fulard blanc, símbol d'inici d'una nova etapa en la catequesi, la post-Comunió.

La tarda va estar destinada a realitzar una gimcana i el festival va posar el punt i final a una jornada viscuda amb molta alegria i convivència.

Mn. Tomàs Mor

Exercicis espirituals per a joves al nostre Bisbat

El cap de setmana del 12 al 14 d'abril, i dins del temps quaresmal, la delegació de Pastoral Vocacional hem ofert als nostres joves l'experiència de fer uns dies d'exercicis espirituals.

Hem estat cinc els qui ens hem reunit a la Casa d'Espiritualitat de les Teresianes, a Jesús, per viure uns dies d'interioritat i d'intimitat en el Senyor. Les xerrades han orientat els joves a experimentar l'amor de Déu i a sentir la necessitat de viure més i més per Ell.

Que aquests exercicis espirituals siguin l'inici d'altres tandes en les que molts joves puguin gaudir d'un encontre més intens amb el Senyor i, així, treballar amb més entrega per la construcció del Regne.

Mn. Javier Vilanova

Delegat de la Pastoral Vocacional

Paella popular a Amposta a benefici de Mans Unides

El Pavelló Firal 1 d'Octubre acull cada any els comensals de la paella solidària a benefici de Mans Unides. La disponibilitat ocupacional condiona la data; aquest any s'ha celebrat el diumenge 7 d'abril. L'equip interparroquial de Mans Unides és qui gestiona l'organització de l'acte que ha congregat a més de 600 persones. La finalitat és conscienciar-nos a tots del flagell humanitari de la fam en el món i aconseguir medis econòmics per als projectes que la Delegació diocesana de Mans Unides amb tant d'encert presenta cada any al mes de febrer.

Més enllà del factor econòmic, els participants valoren l'ambient de convivència germanívola que es va creant any rere any. És l'acte interparroquial més multitudinari gràcies al treball generós d'un voluntariat i la col·laboració de diversos comerços de la població.

En l'acte d'enguany es donava a conèixer l'execució d'un projecte consistent en la restauració d'una escola devastada a causa de l'huracà Matthew, a Haití. Gràcies al legat testamentari de Maria Cinta Pech, promotora de la casa d'acollida Llar Bet-Hània a Amposta, s'han pogut reparar part dels danys de l'escola. El testimoni gràfic i els avals de les despeses donaven testimoni del projecte executat, gràcies en part a la gestió d'Elena Tortajada, delegada diocesana de Mans Unides.

AGENDA

- **Dilluns 20**, Tortosa, Mig Camí, recés pasqual del clergat.
- **Dimecres 22**, Tortosa, Espai Patronat, a les 17 h, xerrada de la gent gran.
- **Diumenge 26**, Tortosa, edifici del Seminari, lliurament de premis del 34è Concurs Bíblic de Catalunya.

Seminari de Tortosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113 B / Jo 14,21-26]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silví, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dimarts [Fets 14,19-25 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev., i companys, mrs.

22. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), religiosa viuda, de Barcelona, fundadora de les carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, religio-

sa agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dijous [Fets 15,7-21 / SI 95 / Jo 15,9-11]. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. i fund.

24. □ Divendres [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria

Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. i rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2.22-29 / SI 66 / Ap 21,10-14.22-23 (o bé, del diumenge VII: Ap 22,12-14.16-17.20) / Jo 14,23-29 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,20-26)]. Sant Felip Neri (Florència, 1515-Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, vg.

Diumenge V de Pasqua (C)

COMENTARI

Estimeu-vos com jo us he estimat

La forma de parlar de Jesús és ben paradoxal. Quan s'atansa l'hora de la mort ell parla que *Déu el glorificarà ben aviat*. Allò que per a nosaltres és una gran ignomínia com és la seva mort, per a Jesús és el moment de la glorificació. I és ara quan ens deixa el gran manament: *Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus*. El criteri, doncs, que dona Jesús és molt clar: estimar com ell ha estimat, és a dir fins a la mort. Llavors és quan demostrem, amb fets no amb paraules, que som els seus deixebles. El manament és tan fàcil de dir com difícil de practicar. Per això a la primera lectura llegim: Pau i Bernabé *confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions*. Però també diu que *els encomanaven al Senyor en qui havien cregut*. Estimar com Jesús no és tasca que hàgim o que puguem fer sols. Per això quan arriben a Antioquia *van reunir la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells*. Déu és sempre amb nosaltres per ajudar-nos a seguir el seu camí, camí d'amor que porta a la mort. És l'únic camí de fecunditat. L'Apocalipsi ens parla *del cel nou i la terra nova*, fruit d'aquest amor. El terme final és que *Déu viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat. Llavors el qui seia al tron afirmà: Jo faré que tot sigui nou*. Un amor com el de Jesús és la gran força que transforma tot el nostre món, que crea ja ara i aquí una realitat nova que arribarà a la seva plenitud al final de la història. Però aquest amor que porta al cel nou i a la terra nova passa per la glorificació que és també la mort. No ho oblidem.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Lистра, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu. O bé: Al-leluia.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Lистра, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia. Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey. O bien: Aleluya.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto, ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros.»